

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antonini Liberalis Transformationum congeries

Antoninus <Liberalis>

Basileae, 1568

VD16 A 2960

In librum X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70288](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70288)

saltem *δαμόνια*.

Pauca secus.) *ἢ Διλίαν*, lego *ἢ Διλίαν*. Sunt autē passim per multa, in quibus ariolo magis quā̄m interprete opus sit.

5 Nā rebus.) Promiscuē et mutilatē huc poētica quēdā sunt congesta: partim infrā lib. XI. repetita.

6 Platonica ego .) Ex apologia Socratis hæc sunt.

7 Credens ijs qui dicunt.) *ταὶ γυναιξί, in* Greco. Sanē Hector Homericus Iliad. 3. suam uxorem hac ipsa ratione consolatur, versu 487. *Ἔ* est minimē muliebris hæc sententia, apud Poētas passim inculcata.

8 Est aliquis te peritior.) Adnotatum est hoc loco à librario, nō esse hic nouæ initiationis: sed coherere cum his quæ ante ea quæ ex Platone sunt huc translata, præcedebant. Sed quia illa ipsa erant mutila, id quidem non video quale sit. *καβάλιον* luctatorem dici puto, *πρὸ τὸ κατὰ κάλαρον*, deijcere.

9 Omnis animus, inquit ille.) Nimirum Plato in Protagora.

10 Salaminium.) Leonem nomine, quem ad cadē ab eo duci Critias tyrannus volebat. vide Apologiam Socratis apud Platonem, *ἔ* Diogenē Laërtium in vita Socratis.

In librum X.

1 Pestis, bellum.) Pro pestis, in Greco est *μίσ*

χ *ς* *ἔ*,

αθ, minus quod non quadrare puto. sunt autem pleraq; lacera.

2 Expetit quidem.) Alludit aduersus Euripideos, quorum mētio est etiam apud Aristotelem initio octauū Moralium ad Nicomachum. Sunt autem, si quis dextrè accipiat, quod hīc fit, præclari. Refert integros Athenæus libro δευτερο φ. XIII.

In librum XI.

1 Simplici obstinatione.) Ὑπὸ πῶταξιν ita verti, neq; tamen intelligo, cur hoc vel sic Christianis voluisset impingere crimen Antoninus, iam prouecta etate, qui quid aliās de ijs scripserit, non est ignotum. Sed ista aliò pertinent.

2 Oportet igitur.) Diuinare sum conatus, quòd si sententia hæc fuit Antonini, certè est aurea, ijs in rebus adhibita, in quibus pietas finit.

3 Insidiæ rectæ.) Σηάλλω. Mihi subit suspicari, σηάλλω legendum, schlimm. nam & Plutarch. obliquam & distortam viam σηάλλω ὁδὸν alibi vocat. ἀνοφιλία quid sint, explicare adhuc non satis possum.

ANNOTATIONVM
FINIS.

RERVN